Sunterkloas Veurleesverhoalen - Hoofdstuk 16 Interview mit Sunt-Nikloas

“Dag Sunt-Nikloas. En daank aalvast, dat ie der goud veur zitten goan en ik joe wat vroagen mag. Ie kinnen joen aigen verhoal, neem ik aan?”

“t Zol nait best wezen as dat nait zo was”.

“Ik heb as kiend hailtied docht dat ie oet Spaanje kwamen. Mor loater hebben ze mie verteld dat ie bisschop van Myra wazzen. Ze zeden der nait bie woar dat lag, mor dou ik dat n keer op koart opzochde, zag ik dat Myra onder ien Turkije ligt, aan Middellandse Zee”.

“Klopt”.

“Dus doar kom ie weg?”

“Nee, ik kom oet ale wiendstreken”.

Stilte.

“Aal joaren kom ik oet t zuden en t leste stukje te t westen oet, mit stoomboot. Doarveur kwam ik oet t oosten. Veur minsken ien Nederland lag Turkije dou destieds ien t Oriënt. Mor hail vrouger kwam ik aan mit noordenwiend”.

“Oet zulfde kolde streken as woar nou Kerstman vandoan komt?”

“Krekt. Ik was gain Sunt en ik was gain Nikloas. Minsken van dou wizzen t nooit zeker wel of ik was. Ze wizzen wel, dat ik ain van Germoanze goden was, Wodan of Thor of Freija. En dat mien metgezel ook n Germoanze god was.

t Verhoal ging, dat ik mie verkled haar, zodat minksen nait zagen wel ik was. En mien metgezel haar zien gezicht onherkenboar moakt mit donkergruine, swaarte en broene gleren. Boetendes was e din snaachts onzichtboar.

Wie kwamen wel ais op t witte peerd, Schleipnir, mor mainstied kwam we aanwaaien mit noordenwiend, as echte goden. Licht as veren kwamen we hoast nait op begoane grond, mor bewoog we ons van t aine dak noar t aandere. Mor aaltied aan t ind van t joar.

Wie haren geschenken bie ons veur oppazende lu. Wie laiten t snaachts deur schosstain zakken. Minsken vonden heur cadeaus aanderdoagsmörns ien hörn van heerd. Dat is veur Germoanen t haailege stee ien t hoes”.

“Dij nait goud oppaasd haren, kregen niks.

Mor wait je wat dij deugenaiten deden? Om ons verbiesterd te moaken, haren ze aan t slepen west. Spul van

aine buurman haren ze noar aandere buurman brocht. En dij zienent haren ze noar weer n aandere buurman brocht. Mor t hilp heur niks, wie wizzen percies ien welk hoes wie wezen mozzen en wat hoes wie overspringen konden".

"En wat ze aans nog deden? Ze schoten mit knapbuzzen en mouken vuren om ons baang te moaken. Mor wie as goden wazzen onbevreesd, begriep ie wel".

"Ie vienden t wel goud, dat ik t apmoal opschrief?"

"Goat joen gang. t Is wel n goud idee, denk ik".

"Omstreeks t joar 1000 bin we der mit opholden. Dou wollen minsken wat aans".

Swaarte Piet komt binnen. Hai, of is t toch n zai, het veur elk n kop Törkse thee mit wat peperneuten. Ze komt der bie zitten.

"Joaren loater dook we weer op, Swaarte Piet en ik. Nou as bisschop van Myra en zien Moorze knecht. Zo as gezegd kwam we oet t Oriënt, nog aaid op tzulfde witte peerd. Van dou òf aan kwamen wie nait aan t ind van t joar, mor ien t begun van dezembermoand aal. Op 6ten dzember is bisschop zien gedenkdag.

Aal gaauw haren minsken ien gedachten dat wie oet Spaanje komen en appelsienen mitnemen. En leste joaren kom we dus mit stoomboot. t Is aaid t witte peerd nog van hailtied. Mor nou hait e Amerigo".

"Dat is n hail verhoal, Sunt-Nikloas. Ik kin t mor zuneg zo gaauw apmoal opschrieven. Ik zel joe t mit n dag nog n ais lezen loaten, veur controle. En stief bedankt".

"Geern doan".

Hoofdstuk 16 Interview mit Sunt-Nikloas
Uit: Sunterkloas Grunneger Veurleesverhoalen
Auteur: Klaas Pieterman

